

[Lone Nielsen.]

Jeg forstår, at ministeren må vente på forbrugerkommissionen, men jeg beder ministeren om ligesom at skubbe lidt til kommissionens formand, for det haster med at gøre det færdigt.

Edele Kruchow: Jeg vil gerne i tilslutning til, hvad fru Lone Nielsen har peget på, også anmode ministeren om at gøre, hvad gøres kan for at fremskynde forbrugerkommissionens arbejde inden for det felt, der er peget på her. Vi lever jo i et land, hvor man ellers er glad for nye initiativer, og som regel er der da også mange sunde initiativer inden for vores erhvervsliv. Men vi skulle nødig miste tilliden til initiativer i almindelighed, fordi noget får lov til at tage for lang tid.

Handelsministeren (Erling Jensen): Både fru Lone Nielsen og fru Edele Kruchow ønskede, som fru Lone Nielsen udtrykte det, at jeg skulle hviske kommissionen i øret, at det hastede. Jeg tror, begge de damer ved deres udtalelser herfra i fuld offentlighed har markeret, at det haster. Jeg tror også, at kommissionen og dens formand er enig i, at det haster.

Det afgørende må være, at kommissionen stiller efter at aflevere sin betænkning i første halvdel af 1973. Derved får vi mulighed for at udarbejde lovforslag og fremsætte det forhåbentlig i begyndelsen af den kommende folketingssamling. Jeg tror, alle er indforstået med, at uanset hvor meget forbrugerkommissionen ville være i stand til i øvrigt at fremskynde sin virksomhed, ville det ikke have betydning for lovforslag i denne samling. Derfor håber jeg, at vi ved denne lille drøftelse i fællesskab har medvirket til, at den efterfølgende samling i meget høj grad fra handelsministerens side kommer til at stå i forbrugerlovgivningens tegn.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om etablering af en

fælles strukturpolitik for fiskerisektoren og om den fælles markedsordning for fiskerivarer m. v.

(Lovforslaget (nr. 87) findes i tillæg A. sp. 1977, fremsættelsen i tidenden sp. 1040).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bertel Pedersen: Det lovforslag, der her er fremsat, drejer sig om administrationen af de forordninger, der er gældende i fællesmarkedet: etableringen af en fælles strukturpolitik for fiskerisektoren, nr. 2141/70, og fællesmarkedsordningen for fiskerivarer, nr. 2142/70.

Det giver bemyndigelse til fiskeriministeren om at iværksætte de foranstaltninger og bestemmelser, som er nødvendige for fiskerierhvervet, når vi den 1. januar 1973 bliver medlem af fællesmarkedet. Ministeren kan også fastsætte bestemmelser om fravigelse af forordningerne i det omfang, vilkårene i fællesmarkedet indeholder adgang hertil.

Det samme gælder eventuelle udvidelser af de danske territorialgrænser indtil 12 sømil i de farvandsområder, hvor denne grænse ikke allerede er fastlagt.

Derudover indeholder lovforslaget i § 2 bestemmelse om at nedsætte et udvalg på 11 medlemmer, 2 fra fiskeriministeriet og 9 repræsentanter for de berørte erhvervsorganisationer. Stk. 2 i § 2 åbner adgang for at indkalde andre ved behandling af sager, der er af særlig interesse for andre organisationer og institutioner. Her må man formode, at også forbrugerrepræsentanter og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kan komme ind i billedet.

Det udvalg, der nedsættes, skal rådgive fiskeriministeren ved udarbejdelse af de nødvendige forskrifter for anvendelsen af fællesmarkedets fiskeripolitik her i landet. Ved forhandling med fiskerierhvervets hovedorganisationer er man blevet enig om det foreslåede udvalg.

Desuden indeholder lovforslaget i § 3 bestemmelser om indberetningspligt for fiskere, importører, eksportører og producenter, handlende og brancheorganisationer. Det gælder både for strukturpolitikken på fiskeriområdet og markedsforholdene og vil foregå i samarbejde med Danmarks Statistik.

[Bertel Pedersen.]

Da der kan blive tale om finansielle støtteordninger på fællesskabsbasis, er det påkrævet, at der foreligger en acceptabel revision af de regnskabsbilag, der skal danne grundlaget for en eventuel støttebetaling.

§ 5 indeholder bestemmelser om opkrævning af afgifter i forbindelse med den fælles markedsordning for fiskerivarer samt om finansiering af producentorganisationernes prisstabiliserende foranstaltninger til sikring af mindstepriser m. m.

Derudover findes bestemmelser om straf og bøder for urigtige oplysninger i indberetningerne samt overtrædelse af de kvalitets- og handelsnormer, der bliver fastsat.

Loven gælder ikke for Færøerne, da man dér om 3 år ved afstemning skal træffe afgørelse af, om Færøerne skal tilsluttes fællesmarkedet, og heller ikke for Grønland, da man dér har ganske særlige tilskudsordninger og andre støtteforanstaltninger til fiskeriet.

Fællesmarkedsforordningerne om struktur- og markedspolitik er nøje forbundet og tilsigter en harmonisk udvikling af fiskeriet for at fremme en rationel udnyttelse af havets rigdomme. Rådet skal tilrettelægge nærmere regler for en fælles optræden på det internationale område vedrørende alle problemer i forbindelse med retten til fiskeri, navnlig i forbindelse med adgang til fiskepladserne samt bevarelse af havets biologiske rigdomme.

Til forbedring af strukturen vil man søge tilvejebragt støtte til fornyelse og ombygning af fiskerflåden og til den nødvendige forbedring af leve- og arbejdsvilkårene på havet, til udforskning af nye fiskebanker samt til fiskerierhvervets forskningsarbejde, etablering af egnede anlæg til lagring og fordeling af dybfrosne fiskeprodukter i områder, der er utilstrækkeligt forsynede, forbedring af uddannelses- og omskolingsmuligheder for de i fiskeriet beskæftigede personer, tilvejebringelse af tilfredsstillende social trykthed samt indgåelse af arbejdsaftaler, der sikrer stabilitet i beskæftigelsen og således bidrager til forbedrede leve- og arbejdsvilkår på havet. Støtte til disse foranstaltninger skal ifølge forordningen ydes dels af medlemslandene, dels af Fællesskabets udviklings- og garantifond for landbruget, FEOGA.

Prissikring ydes gennem regler om støtteopkøb, men reglerne forudsætter, at prisstabilitet i første række sikres gennem autoriserede producentorganisationer. Det vil i realiteten sige, at de fiskere, der skal sikres garanti for mindstepriser, skal være medlemmer af en producentsammenslutning og forpligte sig til at levere al deres fangst gennem denne. Udmeldelse af en producentorganisation kan først ske efter en medlemsperiode på 3 år, og opsigelse skal ske med 1 års varsel.

Den i forordningen hjemlede adgang til etablering af producentorganisationer er kun i begrænset omfang udnyttet i de 6 fællesmarkedslande. Man har i Belgien, Holland og Frankrig kun oprettet ganske få sådanne organisationer, og det har bevirket, at den fælles fiskeripolitik i vidt omfang endnu ikke fungerer i praksis. Dette skyldes antagelig, at det nuværende Fællesskab er et underforsynet område med hensyn til fiskeprodukter. Man har således måttet suspendere den fælles toldtarif for visse fiskearter. Det gælder for sild og brisling samt for laks og hellefisk, hvor toldtariffen er suspenderet indtil 31. december 1972. Da Danmark er det femtestørste fiskeeksporterende land i verden efter Peru, Japan, Norge og Canada, vil bestemmelserne måske få større betydning for os end for de nuværende 6 fællesmarkedslande, der i overvejende grad forsyner hjemmemarkedet.

Der kan i det foreliggende lovforslag være adskillige spørgsmål, der nærmere skal belyses. Det kan foregå i landbrugs- og fiskeritudvalget, og jeg foreslår, at lovforslaget henvises hertil.

På socialdemokratiets vegne kan jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Henning Andersen: Dette lovforslag er ligesom mange andre nødvendiggjort af vor indtræden i fællesmarkedet 1. januar 1973.

Det fremgår klart af traktaten, at de forordninger, som i dag eksisterer inden for fiskeriet, og som Danmark har godkendt ved EF-traktatens underskrift, ikke kan fungere, hvis der ikke igennem dansk lovgivning tilvejebringes hjemmel til at udstede nationale forskrifter. Fiskeriministeren nævner selv i sine kommentarer til lovforslaget, at medlemslandene har pligt til at meddele Kommissionen forskellige prisoplysninger,

[Henning Andersen.]

og at dette krav ikke kan opfyldes, medmindre der udfærdiges en forskrift om, hvem pligten til at give disse oplysninger til fiskeriministeriet påhviler.

Den specielle ordning, dansk fiskeri har opnået med en udvidet sømilegrænse på 12 sømil i Nordsøen mellem Blåvandshuk og Thyborøn, gældende til 31. december 1982, finder jeg udmærket. Det samme gælder de muligheder, der foreligger for Danmark for så vidt de områder, hvor vi i dag har 3 sømile grænse.

I henhold til lovforslaget ned sættes der et udvalg, bestående af 11 medlemmer, heraf 9 erhvervsrepræsentanter. Dette udvalgs opgave skulle være at rådgive fiskeriministeren ved udarbejdelse af forskrifter, som måtte være nødvendige for at føre den fælles fiskeripolitik ud i livet. Det konservative folkeparti synes, at det er en god ordning med dette udvalg, hvor de forskellige erhvervsgræne inden for fiskeriet har et stort flertal i udvalget. Det må i denne forbindelse være meget positivt. Jeg er enig med ministeren i, at både fiskeriets organisationer samt de erhverv, der er beskæftiget med forarbejdning af og handel med fiskeriprodukter, bliver repræsenteret. Hvis ministeren har gjort sig nogle tanker om, hvorledes man vil fordele de 9 repræsentanter, ville det måske være på sin plads at høre nærmere om det i dag eller i udvalget.

I henhold til § 4 i lovforslaget kan der blive tale om udbetaling af ydelser på baggrund af en acceptabel revision af de regnskabsbilag, der skal danne grundlag for disse eventuelle støtteudbetalinger. Efter § 4 skal en sådan dokumentation være bekræftet af en statsautoriseret revisor, men i bemærkningerne til lovforslaget siger man, at man ikke anser det for nødvendigt i alle tilfælde at kræve revision af en statsautoriseret revisor. Jeg går ud fra, at når man taler om en „betryggende revision“ i bemærkningerne, har man også tænkt på de mange revisorer, som i dag for en forholdsvis billig penge og på en betryggende måde, også rent skattemæssigt, fører de mange fiskerkutterregnskaber og fiskehandlerregnskaber. Jeg nævner blot dette, fordi udgifterne til disse troværdige oplysningers tilvejebringelse må stå i et rimeligt forhold til de beløb, det drejer sig om, og jeg går ud fra, at man ikke

med lovforslaget vil pålægge de mange fiskerkutterejere og fiskehandlere at skifte til en statsautoriseret revisor, men at man her specielt tænker på de store firmaer, der i dag er beskæftiget med forarbejdning og handel med fiskeriprodukter, og som i forvejen benytter statsautoriseret revisor. Ligeledes kan der vel også her blive tale om de kommende producentorganisationer.

Må jeg sige om lovforslaget som helhed, at det på en lang række områder giver store bemyndigelser og dermed også et stort ansvar til fiskeriministeren, men at jeg går ud fra, at i hvert fald markedsudvalget og fiskeriudvalget orienteres om kommende aftaler og forskrifter, inden de føres ud i livet.

Med disse bemærkninger kan jeg på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Koføed: Forslaget, vi skal behandle her, er ikke særlig omfangsrigt, i hvert fald ikke hvad paragraffer angår, idet der kun er 9 af dem. Men det er ikke desto mindre meget omfattende, idet halvdelen af paragrafferne er en eneste given bemyndigelse til ministeren. Man kan sige, at det er der måske ikke noget at sige til, eftersom det fra ministerens side er lagt frem som en administrationslov. I så fald er det både godt og praktisk at have en vidtgående beføjelse. Det sparer en del besvær, i hvert fald på det lovgivningsmæssige område, og det sparer også folketinget for en del udvalgsarbejde. På den anden side kan der ikke herske tvivl om, at de forordninger, vi igennem tiltrædelsen af EF-traktaten er gået med til, og som folketinget har godkendt, må ministeren have den nødvendige bemyndigelse til at administrere.

Det principielle i denne sag må alligevel være at trække grænsen mellem, hvad der er administration, og hvad der bør være lovgivningsanliggender. Det, der kan næres betænkelighed ved, er, at ministeren f. eks. ønsker bemyndigelse til at føre EFs strukturpolitik for fiskerisektoren og markedsordningen ud i livet. Det kan man måske nok have visse betænkeligheder ved. Men mere betænkeligt er, som der står i § 1, stk. 2, at ministeren kan undlade at sætte dem i gang, i det omfang EF-traktaten tillader det. Man kan have sine betænkeligheder, om det kan være rigtigt, for det vil sige, at EFs

[Køfoed.]

strukturpolitik, som den er fastlagt i Bruxelles, kan en minister, efter at den har fået en vis godkendelse af det danske folketing, undlade at sætte i kraft, hvis det af politiske grunde eller en anden årsag findes nødvendigt i national henseende.

Jeg trækker ikke dette frem på baggrund af en negativ indstilling til EF-forordningerne, idet alle ved, at mit partis stilling til EF-spørgsmålet har været klar og positiv. Men jeg vil gerne stille det spørgsmål, om det virkelig ikke havde været muligt at nøjes med noget mindre beføjelser. Det kunne da godt være, at folketinget kunne have hjulpet en minister igennem en lovgivning om at føre en bedre fiskeripolitik. Det går sikkert udmærket i første omgang, idet vi gennem den traktat, vi har fået forelagt og vedtaget, nogenlunde kender principperne i de ordninger, man tænker sig. Men jeg tænker frem i tiden på ændringer, der måtte komme om 5 eller 10 år. Jeg er ikke så glad for, at en minister kan sætte disse forordninger i kraft eller undlade at sætte dem i kraft, alt efter hvilket temperament en fiskeriminister måtte have på dette tidspunkt. Det kan han gøre uden om folketinget, når vi med denne lov har givet bemyndigelsen til det.

Som sagt skal dette ikke opfattes som et udtryk for skepsis over for bemyndigelser i det hele taget i dette spørgsmål. Men det skal være et varsko om, at man dog ikke skal gøre sig umage i administration og ministerium for at undgå en lovgivning. Jeg kan f. eks. gå videre til § 1, stk. 3, der efter venstres opfattelse overskrider formålet, nemlig at opfylde vor pligt over for EF. Det har altid været sådan, at der skulle en lovgivning til, hvis fiskerigrænsen skulle ændres, men her søger ministeren faktisk en bemyndigelse til at udvide indtil 12 sømil. Efter ministerens og regeringens opfattelse bør ministeren have bemyndigelse til, hvis han mener det politisk rigtigt, at udvide fiskerigrænsen indtil 12 sømil.

Ifølge bemærkningerne skal der også kunne gives mulighed for at fravige reglerne for medlemsstaternes ret til fiskeri inden for de 6 sømil. Den bemyndigelse er jeg også på mit partis vegne noget forbeholden over for. For det første haster en eventuel ændring aldrig mere, end at der er tid til en lovgiv-

ning. For det andet er der tilsyneladende ingen risiko i denne omgang for, at der skulle ske nogen ændringer, hvorfor man godt kunne vente på en lovgivning. For det tredje vil jeg gerne fremhæve, at sporene skræmmer med hensyn til fiskeripolitik. Vi har i udvalget endnu en sag liggende, hvor en regering indgik en aftale af politiske grunde. Det hævdes endnu fra visse sider, at man havde den nødvendige lovhjæmmel, men man har dog erkendt, at der skal en lovhjæmmel til, selv om der i internationale overenskomster var den klausul, at der skulle være videnskabelige grunde for at indgå den slags aftaler. Det er de spor, der skræmmer i dette tilfælde.

Jeg kunne måske gå med til i første omgang, at man gav disse bemyndigelser, når det var under bestemte forudsætninger. Men EF's forordninger må man gå ud fra er politisk bestemte, hvorfor jeg er meget betænkelig ved muligheden af, at man efter § 1, stk. 3, kan komme ud for et politisk pres, der kan gøre det nødvendigt for en minister pludselig at skulle lave en ændring. Her vil jeg mene, at det ville være en fordel for ministeren at kunne gå til folketinget og få rygdækning eller i hvert fald have en chance for at forhale en sag fremfor igennem bemyndigelse at være forpligtet til tidligere at fremme sagen, måske oven i købet imod sin egen vilje.

Efter vor opfattelse vil det være en garanti og, som jeg sagde før, også en hjælp for ministeren. Derfor er vi meget skeptiske over for § 1, stk. 3, og mener ikke på nuværende tidspunkt, at det er nødvendigt at give bemyndigelsen i dette stykke.

Men bortset fra disse betænkeligheder, der ikke må opfattes som en negativ indstilling til hele lovforslaget — venstre er jo altid positiv over for både fiskeriministerens og fiskerispørgsmål i det hele taget — vil vi tilsige en positiv støtte til lovforslaget og en velvillig behandling i udvalget.

Erik Hansen: Med det foreliggende lovforslag står vi med et forslag om administration af fiskeriordningerne inden for fællesmarkedet. Enhver vidste og ved, at en sådan administrationsordning er nødvendig, hvis erhvervet i landet skal kunne fungere under fællesmarkedsordningerne.

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at

[Erik Hausen.]

det ikke er ganske ligegyldigt, hvordan man tilrettelægger denne administrationsordning, og hvordan den i øvrigt i praksis bliver ført ud i livet. Der er jo her tale om et af vores store eksporterhverv med en eksport, der nærmer sig 2 milliarder kr. på årsbasis, og det er ikke en ligegyldig ting. Undertiden må man undre sig over, at det i arbejdskraftforholdsvis lille fiskerierhverv er i stand til at skaffe disse mængder af valuta hjem til landet.

Der skal skaffes nogle prisoplysninger hjem til brug for bl. a., hvordan ordningerne skal praktiseres. Jeg vil om det gerne sige i lighed med andre ordførere, at dér har man for så vidt etableret sig på den måde i erhvervet, at man har aftale med revisor og med regnskabsfører, og det er også det radikale venstres håb, at man vil kunne køre denne administration på en sådan måde, at etablerede faglige og forretningsmæssige forbindelser på dette område ikke bliver slået i stykker.

I spørgsmålet om fiskerigrænsen giver vi ministeren en bemyndigelse, og jeg vil gerne sige om lovforslaget som helhed, at det i vid udstrækning er præget af bemyndigelser. Det er næsten fra paragraf til paragraf et spørgsmål om bemyndigelser, og andet kan det vel ikke være, som situationen er. Men når man giver en bemyndigelse, vil jeg understrege, at det ikke fritager ministeren for at tale med folketinget. Han har vel ikke en decideret parlamentarisk pligt til det, men i hvert fald passer det godt ind i det parlamentariske system, at ministeren gør flittig brug af det faste udvalg, vi har fået efter ændringen af forretningsordenen her i det høje ting, udvalget, som specielt tager sig af bl. a. fiskerispørgsmål. Der vil være god anledning for ministeren til, hvor der skal foretages ændringer eller er behov for overvejelser, inden beslutninger træffes, nøje at drøfte det med udvalget, inden det føres ud i livet.

På den baggrund, hvis det bliver en parlamentarisk praksis, er der ligesom mindre risiko ved at give bemyndigelserne.

Men både når det drejer sig om sømlegrænser, og når det drejer sig om bemyndigelser på andre områder, er der nok grund til at fare med lidt varsomhed. Jeg tænker

her på den uro, det har givet, da Island udvidede fiskerigrænsen. Jeg har den største sympati for Islands problem, men det er, som om det ikke duer at ordne den slags problemer sådan, i hvert fald ikke når det er et lille land, der går på tværs af de internationale aftaler. På samme måde har vi her i huset, som en anden af ordførerne har nævnt, endnu et stort og uafklaret spørgsmål liggende, en sag, hvor regeringen og fiskeriministeren ikke helt spurgte sig for, inden de handlede. Jeg tænker på det ulyksalige spørgsmål om laksefangsten i Nordatlanten.

Må jeg om det rådgivende udvalg, der kan give råd og formodentlig også en inspiration, der vel kan bringes ud til erhvervet, sige, at der udtrykkelig i § 2, stk. 3, står:

„Udvalgets opgave er i fornødent omfang at rådgive fiskeriministeren ved udarbejdelse af de forskrifter . . .“

Jeg understreger, at der står „i fornødent omfang“. Jeg vil i den anledning gerne spørge fiskeriministeren: føler ministeren, at denne formulering er tilfredsstillende og vil være dækkende at arbejde under? Jeg tror, at der vil blive lyttet til det svar, ministeren vil give på det spørgsmål. Ikke alene vil jeg føle, at her svarer fiskeriministeren, men at der også svarer en minister med betydelig parlamentarisk baggrund.

En anden ting, som skal gennemføres, er forskellige markedsordninger for at fastholde rationel afsætning og prisstabilitet. Også det er nødvendigt, men i vor fiskeripolitik er disse ting for så vidt afprøvet. Det radikale venstre lægger vægt på, at producentorganisationerne kan gå ind i dette arbejde, og at de kan opnå støtte, formodentlig fra landbrugs- og fiskerifonden i fællesmarkedet.

Det sidste, som man må lede forgæves efter både i lovforslaget, hvilket ikke er unormalt, men også i bemærkningerne til lovforslaget, er, så vidt jeg kan se, hvad det vil koste i administrativ henseende. Hvad det vil koste i mandskab og i penge. I den tid, jeg har haft til det, har jeg ikke kunnet finde, at der stod noget i bemærkningerne om det. Vi er næsten i den situation, at vi må sige til os selv, at her må man altså, som man siger, tænke på et tal. Jeg ved ikke, om

[Erik Hansen.]

ministeren i dag er i stand til at tænke højt på et tal for, hvad omkostningerne vil blive ved administrationen af denne lovgivning?

Det radikale venstre kan anbefale lovforslaget.

Aage Frandsen: Det foreliggende lovforslag er, som flere ordførere har været inde på, alene affødt af vores indtræden i fællesmarkedet. Vi har i SF ofte i diskussionen før folkeafstemningen fremhævet en række negative ting i forbindelse med fællesmarkedet og derunder også dele af fiskeriordningerne inden for fællesmarkedet. Det er nogle af de ting, vi nu skal tilpasse dansk lovgivning efter.

Det, vi nu har foran os, er en meget bred og vid bemyndigelse til ministeren. Den kan næsten ikke være bredere. Det er, som andre har været inde på, nok noget betænkeligt generelt at give så mange bemyndigelseslove. Det er jo bemyndigelseslove, som netop er affødt af vores indtræden i fællesmarkedet, og dermed har vi jo i folketinget bekræftet, at det, der skete den 2. oktober 1972, var, at vi sagde fra med hensyn til en række af vore lovgivningsanliggender her i folketinget. Nu giver vi ministrene generelle bemyndigelser, sådan at man kan tilpasse sig de forhold, man bliver enig om inden for fællesmarkedet. Det er vi generelt betænkelige ved, og jeg vil også sige, at en af vore betænkeligheder ved en indtræden i fællesmarkedet netop var, at afgørelsen ikke længere ligger i folketinget, men flyttes udenfor.

Det er nok et spørgsmål, om man ikke skal være en lille smule varsom med at give så generelle bemyndigelser, som der her er tale om, men forsøge at nøjes med det højst nødvendige. Jeg ved ikke, om der er mulighed for, at vi her kan begrænse bemyndigelsen i et vist omfang. Det er der flere af ordførerne der har været inde på.

Det er altså ikke med nogen særlig begejstring, vi ser på dette lovforslag, specielt ikke princippet bag § 1. Men en anden bestemmelse i lovforslaget, nemlig det, der siges i § 2 om, at administrationen af loven hører under ministeren i samråd med et udvalg, er vi glade for. Jeg vil dog nævne, at det er et spørgsmål, om man ikke eventuelt skulle se på udvalgets sammensætning. I

de to andre lovforslag, som vi senere skal behandle i dag, har man repræsentanter i det lignende udvalg fra både Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Forbrugerrådet. Det er et spørgsmål, om der ikke er de samme begrundelser for at tage dem med også i dette udvalg. Det er noget, som jeg håber vi kan se på i udvalget: det generelle om udvalgets sammensætning, det specielle om forbrugerinteresserne.

Med hensyn til vores endelige stilling til lovforslaget kan jeg sige, at der er en række ting i det, som vi er meget betænkelige ved, netop fordi det er et forslag, som alene tilgodeser tilpasningen til EF og i og for sig ikke indeholder noget særlig positivt. Vi må sige, at hvis vi kan få en del ting igennem, specielt vedrørende udvalgets sammensætning og eventuelt en begrænsning af bemyndigelserne, vil vi nok se mere positivt på lovforslaget. Men jeg kan altså ikke på nuværende tidspunkt garantere, at vi kan se 100 pct. positivt på det.

Fiskeriministeren (Chr. Thomsen): Jeg vil gerne takke for den meget velvillige behandling, lovforslaget har fået.

Må jeg om § 2, stk. 2, som et par af ordførerne har nævnt, sige, at meningen med det er, at andre organisationer eller institutioner, der på et eller andet tidspunkt har interesse i at være med i det rådgivende udvalg, kan komme det.

Om revisionen, som hr. Henning Andersen spurgte om, vil jeg sige, at jeg personlig aldrig har været nogen stor tilhænger af unødvendig kontrol eller for store papirdynger. Det, der er ment med revision, er, at i vanskelige tilfælde kan man forlange statsautoriseret revision. Jeg er helt klar over de små virksomheders muligheder for at få det i betragtning af, hvad det koster. Men at det vil blive administreret på en yderst fornuftig måde, kan jeg på forhånd næsten garantere for.

Med hensyn til de 9 erhvervsrepræsentanter kan jeg sige, at man har bygget på det gamle eksportudvalg, hvor fabrikanter, eksportører og fabrikantforeninger af forskellig art har 5 og fiskeriorganisationerne 2 mand. De får nu 2 yderligere, sådan at det bliver 4 fra fiskeriorganisationerne, 5 fra industri og eksport og så 2 fra ministeriet.

Jeg vil gerne til hr. Kofoed sige, at jeg

[Fiskeriministeren.]

tvivler da ikke på, at venstre er velvilligt stemt over for både fiskeriministeren og fiskeriministeriet. Jeg vil derimod sige, at så betragter jeg hr. Kofoed som den undtagelse, der bekræfter reglen.

Hr. Kofoed var inde på, at man ikke burde have ret til at udvide fiskerigrænsen efter denne lov. Det tror jeg er forkert. Jeg tror ikke, det er i fiskeriets interesse, at det ikke er med. Man vil vel normalt i EF først diskutere det med de øvrige medlemslande, men det er nødvendigt, at man har en hjemmel til over for de øvrige medlemslande at udnytte den 10-årige overgangsperiode, vi fik for både 12 og 6 sømle grænsen, og derfor tror jeg, det er rigtigt, at det er med her.

Så er der flere af ordførerne, der har nævnt den store bemyndigelse. Ja, folkettinget har vel aldrig været særlig interesseret i at vedtage love med alt for store bemyndigelser til de enkelte ministre. Men i de tilfælde her, hvor man påbegynder administration af de forskellige områder i forhold til EF, er det nok nødvendigt. Hvad man så kan udarbejde af regler, som man kan stramme og derved gøre ministerens bemyndigelse mindre ad åre, kan jeg ikke svare på. Men jeg tror, det er uundgåeligt i første omgang at have disse bemyndigelser; ellers vil der simpelt hen ikke være nogen mulighed for at køre det fornuftigt ind.

Hr. Erik Hansen talte om det parlamentariske brede grundlag. Se, hvis jeg tolkede ordførerne rigtigt, kan jeg næsten forudse, at jeg her i salen vil få et bredt parlamentarisk grundlag for denne bemyndigelseslov.

Man sammenligner det rådgivende udvalg, som ministeren får, og udvalget her i folkettinget, der beskæftiger sig med landbrugs- og fiskeriproblemerne. Jeg tror ikke, det vil volde nogen større vanskelighed at adskille deres interesser, for det rådgivende udvalg, der nedsættes i de forskellige ministerier, bliver et rådgivende udvalg for rene erhvervsmæssige problemer og spørgsmål, som man nok ikke i al almindelighed vil gå til folkettinget om. Når der skal være rådgivning af mere politisk og bredere karakter, er der nok ingen minister, der vil undlade at gå til de politiske rådgivende udvalg. Jeg tror, at de to udvalg har hver sin op-

gave, og det vil næppe volde mig nogen vanskelighed at tilgodese begges interesse.

Til slut vil jeg sige, at dette med at skønne om et tal, hvad en administration koster, som ikke er startet endnu, skal jeg nok undlade.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m. v.

(Lovforslaget (nr. 89) findes i tillæg A. sp. 2017, fremsættelsen i tidenden sp. 1051).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for frugt og gartneriprodukter m. v.

(Lovforslaget (nr. 90) findes i tillæg A. sp. 2035, fremsættelsen i tidenden sp. 1054).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Erik Worm: Det lovforslag om administrationen af EFs markedsordninger for landbrugsvarer som landbrugsministeren har fremsat til behandling her i folkettinget, er en konsekvens af Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Landbrugsministeren ønsker med dette lovforslag at få den nødvendige bemyndigelse til administrationen og gennemførelsen af de for EF gældende forordninger og markedsordninger på landbrugets område.

Det omfatter i sin helhed en bemyndigelse til ministeren til at administrere for det